

maatte give, og det Arbejde, han yderligere maatte underkaste sig, skulde han præstere uden videre Betaling. Det vil allerede sees, at det er mærkeligt nok, at omtrent 20 Aar efter, at denne Foranstaltning er truffen — det var jo i 1841 — er man endnu ikke kommen tilende med denne Sag, og det er i høi Grad mærkeligt, at man endnu ikke har kunnet opgive eller fundet sig foranlediget til at opgive, hvor meget der ved disse Foranstaltninger er indkommet; men det er dog virkelig et Spørgsmaal, som i høi Grad maatte interessere og komme til Undersøgelse, inden man gif ind paa at bevilge disse 1000 Rb., hvorledes Forholdet har været, om der i disse 20 Aar ikke er vilst nogen Forsømmelse, eller om der er Anledning til uden Videre at bevilge disse 1000 Rb. Det forekommer mig, at saadanne Undersøgelser kunne ikke paahvile den lovgivende Forsamling, men maatte være at henvide til Statsrevisionen. Det er af den Slags Sager, Regnskabsager i Ordets strengeste Betydning, som Statsrevisionen maatte have at undersøge, for at give en Fremstilling af det hele Forhold, inden Rigsdagen tog nogen Beslutning om den Udgift, her er Spørgsmaal om. Nu er det ogsaa bitterligt, at Statsrevisionen allerede har henledet Opmærksomheden paa denne Gjenstand. I Beretningen for Aaret 1853—54, det Aar, hvori de 460 Rb. ere udbetalte til Fuldmægtig Buemann, har Statsrevisionen truffet denne Sag frem og gjort opmærksom derpaa, og nu skulde man efter Motiverne her antage, at da der er Tale om 1841, maatte Amtsforsvalter Lunds Bo være sluttet omtrent i det Aar eller i et foregaaende Aar. Men ved Statsrevisionens Bemærkninger kommer man til Kundskab om, at det saa langt fra er Tilfældet, at de Restancer, der er Tale om, endog ligge endnu 20 Aar tilbage i Tiden fra Aaret 1841. Det hedder nemlig — det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg med den høitærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse af Statsrevisorernes Beretning for 1853—54 — om Amtsforsvalter Lunds Bo, at der af hans i Gjældsboerne efter hans sidste Regnskaber som Amtsforsvalter for Standerborg Amtstue-district for Tiden fra 1ste Januar 1819 til 27de November 1820 opførte Debet, 3021

Rb. 26 $\frac{1}{2}$ f. rede Sølvs og 16,500 Rb. 31 $\frac{1}{4}$ f. Sedler og Tegn, til hvis Dækning Statskassen erholdt udlagt nogle for Voets Regning forcelbede Restancer af Skatter og Afgifter hos Yderne til Beløb 16,810 Rb. 66 f. rede Sølvs og 244 Rb. 39 $\frac{1}{2}$ f. Sedler og Tegn, samt diverse private Gjældsfordringer 6972 Rb. 90 f., og at der i Henhold til kongelig Resolution af 7de Juli 1841 var i Aaret 1853—54 indkommet af dette Beløb 2,299 Rb. 86 $\frac{1}{3}$ f. rede Sølvs og 46 Rb. 53 f. Sedler og Tegn eller, naar man tager et rundt Tal, 2350 Rb. Derom har Statsrevisionen allerede forlangt Oplysninger, og jeg skjønner dog virkelig ikke, hvorledes Rigsdagen nu skulde kunne gaae ind paa at bevilge denne Udgift, naar man ikke kender Forholdet. Det er et Regnskabsforhold, og jeg maa derfor holde paa, at det er en Sag, som nærmest henhører under Statsrevisionen og derfor bør undersøges af den, uden at Rigsdagen derover tager Beslutning; thi det er klart, at dersom Rigsdagen derover tager Beslutning, kan Stillingen blive langt vanskeligere for Statsrevisionen. Jeg skal endelig udhøve, at det vilde være et Punkt, som særlig vilde komme under Statsrevisionens Undersøgelse, at der i den kongelige Resolution af 7de Juli 1841 staaer, at dette Vederlag skal staae i et passende Forhold til hans Arbejde, og til hvad der indkommer af disse Penge. Nu er der, efter hvad jeg har hørt, i 1853—54 indkommet 2350 Rb. Jeg antager det ikke for sandsynligt, at der siden den Tid skulde af disse gamle Fordringer, som i 1854 vare imellem nogle og tredive og fyrgetyve Aar gamle, være kommet Synderligt ind. Men saa stiller Forholdet sig saaledes, at man for at faae 2350 Rb. ind i Statskassen har betalt i Honorar 1460 Rb. eller over 50 Procent. Jeg kender naturligvis ikke det Arbejde, der er præstet af den vedkommende Fuldmægtig, men det forekommer mig dog, at det er Noget, som i høi Grad trænger til Undersøgelse, og det er en Undersøgelse, som efter min Mening Rigsdagen ikke kan inklade sig paa. Det er derfor min Hensigt at stemme imod det hele Lovforslag. Jeg har ikke villet opholde det høitærede Thing med at gaae ind paa andre Enkeltheder af de Poster, som ere forlangte bevilgede, thi det fore-